

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Boghean Ivan, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Boghean Ivan Xxxx, născut la xxxx, originar din r-nul xxxx, s. xxx, domiciliat în mun. xxx, str. xxx, xx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.11.2016 – 07.11.2017 (prima instanță);
2. 24.11.2017 – 06.02.2018 (instanța de apel);
3. 23.04.2018 – 03.10.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani 07 noiembrie 2017, Boghean Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare. Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 23.10.2007, de către Ivan Boghean, Boghean Angela și BC „Victoriabank” SA a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 2449 din 23.10.2007, în scopul asigurării rambursării creditului acordat lui SRL „Sebgrup-Trans”, preluat de către SRL „Devas-Trans”, director a căror era Boghean Ivan, în sumă de 650000 euro, conform acordului adițional nr. 6614 din 21.12.2011. Prin același contract de ipotecă de către Boghean Ivan a fost gajat bunul imobil, încăperea amplasată pe str. xxx nr. xxx, mun. xxxx, conform pct.1.3, în baza contractului de ipotecă, cu toate bunurile accesorii specificate, pe care, conform pct. 3.2 s-a obligat să asigure păstrarea,

întreținerea și exploatarea bunului gajat fără a admite sau întreprinde anumite fapte îndreptate spre distrugerea, deteriorarea sau diminuarea valorii lui peste mărimea uzurii normale.

La 22.11.2012, prin ordonanța judecătorească, debitorii ipotecari Boghean Ivan și deja Gîscă Angela au fost obligați să transmită silit în posesia BC „Victoriabank” SA imobilul din str. Xxx nr.xx, mun. Chișinău, în baza cererii înaintate, din motivul admiterii restanțelor conform graficului stabilit.

Totodată, prin raportul de evaluare nr. 491-12 din 29.10.2012, de către agenția imobiliară „NIKA- IMOBIL”, a fost determinată valoarea de piață a bunului și a componentelor accesorii ce constituie părți a obiectului ipotecat conform pct. 1.3 a contractului de ipotecă sus menționat, din str. xxxx nr.xxx, mun. xxx.

La 10.01.2013, în baza cererii lui Boghean Ivan în scopul soluționării amiabile a litigiului, a fost încheiat acordul privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă prin care a transmis benevol în posesia BC „Victoriabank” SA pentru vânzare, bunul imobil din str. xxx nr.xxx, mun. Xxxxx. După care, bunul imobil nominalizat a fost evaluat repetat de către agenția imobiliară „NIKA-IMOBIL” în scopul expunerii comercializării la valoarea de piață și s-a constatat că, Boghean Ivan intenționat a descompletat bunurile accesorii de obiectul ipotecat, ignorând prevederile pct. 1.3. a contractului de ipotecă, pe care le-a însușit, tăinuindu-le, utilizându-le în scopurile personale, diminuând astfel valoarea bunului prejudiciind BC „Victoriabank” SA prin neacoperirea creanței garantate.

Astfel, s-a constatat că în perioada anilor 2012-2013, Boghean Ivan prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, sechestrate și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de către o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor, infracțiune prevăzută de art. 251 Cod penal.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Boghean Ivan, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea apelului, s-a invocat că:

- conținutul învinuirii formulate denotă caracterul formal al acesteia. Mai mult, învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat nu au prezentat nici o probă veridică, care ar confirma intenția inculpatului de tănuire și înstrăinare a bunurilor gajate;

- lipsa componenței de infracțiune în acțiunile lui Boghean Ivan, se confirmă și prin inexistența tuturor subelementelor laturii obiective indicate de procuror în

ordonanța de învinuire și în rechizitoriu. Acuzarea nu a dorit să studieze circumstanțele cauzei sub toate aspectele, grăbindu-se cu transmiterea cauzei penale în judecată;

- de către acuzatorul de stat nu a fost probată întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251 alin. (1) Cod penal, prin ce se atestă că organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei, iar conform art. 24 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii;

- în sensul art. 394 Cod de procedură penală, precum și reieșind din cele relatate, nu s-a constatat prezența elementelor componenței de infracțiune prevăzute de art. 251 Cod de procedură penală, și probe pe care să se întemeieze concluziile, or din materialele cauzei penale nu reiese că contractul de ipotecă cu Nr. 2549 a fost încheiat între părți la 23.10.2007, iar în scopul soluționării amiabile a litigiului între părți a fost semnat acordul de executare benevolă din 10.01.2013, astfel, apartamentul nr. x „x” din mun. xxxx, str. xxxx, a fost predat de către Boghean Ivan către BC „Victoriabank” SA. Acest fapt este confirmat și prin declarațiile date atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată de către reprezentantul BC „Victoriabank” SA, d-na Mălai Mariana, care a declarat că, imobilul grevat cu ipotecă în favoarea băncii de către debitorii ipotecari Boghean Ivan și Gîscă Angela, a fost transmis în posesia băncii, fapt confirmat prin acordul de executare benevolă a dreptului ipotecă din 10.01.2013. Astfel, BC „Victoriabank” SA, deținând posesia legală asupra imobilului în cauză;

- din rechizitoriu se atestă că Boghean Ivan este învinuit pentru faptul că, prin acțiunile sale intenționate a săvârșit însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, sechestrare, însă acuzatorul nu a probat fiecare acțiune în parte ale inculpatului, în acest sens menționând doar că „*intenționat a descompletat bunurile accesorii*”;

- atât la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești, nici procurorul și nici reprezentantul părții vătămate nu au putut spune cu exactitate când au fost descompletate aceste bunuri, adică perioada concretă. Deși acest factor este important pentru urmărirea penală și judecarea cauzei;

- nu s-a constatat în acțiunile lui Boghean Ivan, prezența semnelor laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251 alin. (1) Cod penal și anume ce ține de însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrare ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri, sau care era obligată conform legii să asigure integritatea lor;

- pentru perioada din 23.10.2007, când a fost încheiat contractul de ipotecă cu nr. 2449 și până când a fost emisă ordonanța Judecătorească de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, nr. 2PO-541/12, privind transmiterea de către debitorii ipotecari Boghean Ivan și Gîscă Angela către BC „Victoriabank” SA a bunurilor ipotecate cu evacuarea acestora și respectiv până la perioada de timp 10.01.2013, când bunul ipotecat a fost predat binevol de către debitori în urma acordului de executare benevolă a dreptului de ipotecă, nu se prevedea răspunderea penală;

- conform Legii pentru modificarea și completarea Codului penal al RM, nr. 277-XVI din 18.12.2008, art. 251, în denumire și dispoziție cuvîntul „gajate” or „ipotecate” nu figura;

- în conformitate cu prevederile Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 173 din 25.07.2014 (în vigoare din 08.11.2014), art. III- la art. 251 din Cod penal al Republicii Moldova nr.958-XV, din 18 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, în titlul și în dispoziția normei, textul „însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor sechestrate sau confiscate” se substituie cu textul „însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, luate în leasing sau confiscate”;

- de la data de 23.10.2007, când a fost încheiat contractul de ipotecă cu Nr. 2449 și până când a fost predat binevol de către debitorii ipotecari în favoarea BC „Victoriabank” SA bunul ipotecat, adică până la 10.01.2013, conform acordului de executare benevolă, deoarece pentru această perioadă nu se prevedea răspunderea penală;

- în perioada din 23.10.2007, când a fost gajat bunul imobil situat în mun. xxxx, str. xxx, ap. x „x” și până la data de 21.09.2015 când a fost înaintată plângerea precum și până la data de 15.03.2015, Boghean Ivan când a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, pentru această perioadă de către organul de urmărire penală nu au fost anexate careva acte din care ar reieși când a fost comisă de către Boghean Ivan fapta care i se încredinează și anume: însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrate, ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii să asigure integritatea lor;

- nu a fost probat faptul că anume în această perioadă Boghean Ivan a însușit sau a înstrăinat în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrate, ori utilizarea lor în alte scopuri căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și era obligat conform legii să asigure integritatea lor;

- analizând fotografiile anexate la materialele cauzei penale și actele întocmite de organul de urmărire penală, se constată că nu au suport legal,

deoarece din înregistrările de imagini prezentate de procuror, nu este confirmată sursa obținută a acestor înregistrări, ori, aceste înregistrări provin dintr-o sursă ce este imposibil de a fi verificată în instanța de judecată, iar o parte din acele fotografii nu conțin data, luna, anul efectuării;

- în fotografiile prezentate de către procuror, nu este indicat și rămâne necunoscut până în prezent: numărul, măsura, elementele caracteristice etc. ori aceste date fiind importante pentru organul de urmărire penală, urmează neapărat a fi consemnate în procesul - verbal de ridicare a obiectelor. Pe când în procesul-verbal de ridicare fiind indicat doar că *”au fost ridicate 9 fotografii colorate”*, Or, potrivit art. 131 alin. (5) este prevăzut că, obiectele și documentele ridicate trebuie, pe cât e posibil și necesar, să fie împachetate și sigilate chiar la locul percheziției sau ridicării, despre ce se face mențiune în procesul-verbal respectiv. Pachetele sigilate se semnează de către persoana care a efectuat percheziția sau ridicarea.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Boghean Ivan a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Instanța de apel a notat că, deși Boghean Ivan nu și-a recunoscut vina, vinovăția lui în comiterea infracțiunii incriminate se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, cum ar fi:

- declarațiile reprezentantului părții vătămate Mălai Mariana (f.d. 41-43, vol. II);
- raportul de evaluare a bunului imobil nr.491-12 a apartamentului din mun. xxxx, str. xxxx, ap.xxx (f.d. 14-26, vol. I);
- raportul de evaluare nr. 317-15 a încăperii locative mun. xxxx, str. xxx, ap.xx.(f.d. 27-51, vol. I);
- sesizarea Președintelui BC „Victoriabank” SA nr. 2294-B-15 din 21.09.2015 (f.d. 53-54, vol. I);
- acordul privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă din 10.01.2013, (f.d. 53-59, vol. I);
- contractul de ipotecă din 23.10.2007 (f.d. 60-63, vol. I);
- acordul adițional la contractul de ipotecă nr.2549 din 23.10.2007, (f.d. 64-66, vol. I);
- ordonanța judecătorească din 22.11.2012 (f.d. 66, vol. I);
- contractul de credit nr. 1638 (f.d. 68-75, vol. I);

- acordul adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 1638 din 14.11.2007 (f.d. 76, vol. I);
- acordul adițional nr.2 la contractul de credit nr.1638 din 14.11.2007 (f.d.77-78, vol. I);
- acordul adițional nr.4 la contractul de credit nr.1638 din 14.11.2007 (f.d. 79, vol. I);
- acordul adițional nr.5 la contractul de credit nr.1638 din 14.11.2007 (f.d. 80, vol. I);
- acordul privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă din 10.01.2013, (f.d. 100-104, vol. I);
- actul de predare primire la acordul privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă din 10.01.2013, (f.d. 105, vol. I);
- contract de preluare a datoriei din 25.11.2010 (f.d. 148-150, vol. I);
- procesul verbal de ridicare din 30.03.2016 cu anexă fotocopii (f.d. 157-158, vol. I).

Astfel, instanța de apel analizând probele descrise prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a atestat că stările de fapt expuse și analizate mai sus coroborează cu declarațiile reprezentantului părții vătămate, combat declarațiile inculpatului Boghean Ivan, și a indicat că acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza art. 251 Cod penal, adică însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, sechestrare și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

În continuare, instanța de apel a constatat că în perioada din 23.10.2007, când a fost gajat bunul imobil situat în mun. xxxx, str. xxx, ap. xxx și până la data de 21.09.2015, când a fost înaintată plângerea precum și până la data de 15.03.2016, Boghean Ivan când a fost pus sub învinuire, OUP întemeiat a calificat faptele inculpatului în baza art. 251 Cod penal, în redacția Legii nr.173 din 25.07.2014, în vigoare din 08.11.2014.

Mai mult, cu referire la data comiterii infracțiunii, instanța de apel a notat că infracțiunea prevăzută de art. 251 Cod penal, este o infracțiune continuă, care se caracterizează sub raport obiectiv printr-o singură acțiune/inacțiune, printr-un singur rezultat, iar subiectiv - printr-o singură formă de vinovăție a aceluiași făptuitor. Specificul ei constă în faptul că, acțiunea/inacțiunea infracțională durează natural în timp până când infractorul o abandonează sau continuarea ei este împiedicată de anumite evenimente.

Cunoașterea momentului consumării infracțiunii continue are importanță or, în cazul infracțiunilor continue, legea penală aplicabilă în timp este legea în vigoare la momentul încetării acțiunii infracționale.

În speță, încetarea activității infracționale a lui Boghean Ivan se datorează intervenției autorității de stat - organului de urmărire penală, care la 02.11.2015, s-a sesizat în rezultatul depunerii la 09.10.2015, a plângerii penale de către partea vătămată BC „Victoriabank” SA, această concluzie fiind susținută și de acțiunile BC „Victoriabank” SA, manifestate prin raporturile de evaluare a apartamentului, prin care s-a constatat diminuarea valorii acestuia, iar în aceste circumstanțe, instanța de apel a stabilit că acțiunile/inacțiunile inculpatului erau prevăzute de Legea penală.

Instanța de apel a constatat că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, s-a manifestat prin faptul că Boghean Ivan intenționat a descompletat bunurile accesorii de obiectul ipotecat - apartamentul menționat supra, ignorând prevederile pct.1.3. a contractului de ipotecă, pe care le-a însușit, tăinuindu-le, utilizându-le în scopurile personale, diminuând astfel valoarea bunului, prejudiciind BC „Victoriabank” SA prin neacoperirea creanței garantate.

Totodată, instanța de apel a stabilit că latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă sau prin intenție indirectă, or deși inculpatul Boghean Ivan a beneficiat de încrederea creditorului, cunoscând obligațiile și efectele indicate în prevederile pct.1.3. a contractului de ipotecă, intenționat a descompletat bunurile accesorii de obiectul ipotecat, diminuând astfel valoarea bunului, prejudiciind BC „Victoriabank” SA prin neacoperirea creanței garantate, fapt confirmat prin analiza raportului de evaluare a bunului imobil nr. 491-12 a apartamentului din mun. xxxx, str. xxxx, ap.xxxx, dar și a raportului de evaluare nr.317-15, a încăperii locative mun. xxx, str. xxx, ap.xx.(f.d.27-51, vol. I).

Astfel, instanța de apel a atestat că din probele acumulate rezultă că vinovăția inculpatului și-a găsit confirmare și acțiunile acestuia se califică în conformitate cu art. 251 Cod penal, - însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, sechestrare, adică însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, sechestrare și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

Totodată, instanța de apel a considerat ca neîntemeiate argumentele apelantului în care a invocat că actele procesuale, procesele verbale de ridicare și ordonanța de ridicare, ambele din data de 30.03.2016, au fost adoptate cu încălcări și că aceste acte nu pot servi ca probe, or actul de învinuire bazat pe acțiunile de urmărire penală, este întemeiat și legal, nefiind invocate careva încălcări în procesul penal, or participanții la proces au avut posibilitatea să adreseze întrebări și obiecții, mai mult, actele invocate de apărare au fost aduse la cunoștința inculpatului, care a fost asistat de apărător, iar în prezența unui eventual dezacord cu acțiunile/inacțiunile OUP, apărarea și inculpatul au beneficiat de posibilitatea de

a contesta actele, mijloacele de probă, în modul prevăzut de art. 313 Cod de procedură penală.

Mai mult, s-a indicat că față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că la stabilirea pedepsei inculpatului Boghean Ivan, prima instanță corect a ținut de aspectele săvârșirii infracțiunii, pericolul social și gradul prejudiciabil, personalitatea inculpatului, că este fără antecedente penale.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță just a stabilit că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu atragerea inculpatului la răspundere penală, însă fără izolarea acestuia de societate, astfel instanța de judecată rațional a aplicat față de inculpat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în limitele fixate de norma art. 251 Cod penal, cu aplicarea articolului 90 Cod penal.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Boghean Ivan, care fără a face referire la un temei concret prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul a invocă că:

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, or instanța de apel nu a cercetat obiectiv toate circumstanțele cauzei;

- de către acuzatorul de stat nu a fost probată întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251 alin. (1) Cod penal. Astfel, se atestă că organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei, iar conform art. 24 alin. (1) Cod de procedură, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii;

- în sensul art. 394 Cod de procedură penală, precum și reieșind din cele relatate, prima instanță nu a constatat prezența elementelor componenței de infracțiune prevăzute de art. 251 Cod de procedură penală și probe pe care să se întemeieze concluziile, or din materialele cauzei penale nu reiese că după data de 07.03.2013, când s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile gajate de către instanța de judecată, Boghean Ivan a efectuat careva acțiuni în privința bunurilor

sechestrare, nu rezultă efectuarea unor asemenea acțiuni și din învinuirea adusă inculpatului;

- prima instanță nu a constatat în acțiunile lui Boghean Ivan, prezența semnelor laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251 alin. (1) Cod penal și anume ce ține de însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri, sau care era obligată conform legii să asigure integritatea lor;

- instanța de apel nu a ținut cont de principiul contradictorialității procesului penal și neîntemeiat a pronunțat o hotărâre de recunoaștere a vinovăției inculpatului bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia el fusese achitat, adică nu a rejudicat cauza în condițiile legii;

- instanța de apel și-a motivat soluția fără a face o analiză a tuturor probelor în ansamblu care dovedesc sau nu vinovăția inculpaților, fiind efectuată doar o apreciere vagă a acestora, ignorând prevederile art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, care indică că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă;

- instanța de apel deși a descris declarațiile martorilor audiați în prima instanță, nu a intrat în esența lor și fără a concretiza unele aspecte de fapt care rezultă din acestea.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În argumentarea referinței, invocă că instanța de apel, rejudicând cauza, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, și corespunzător a încadrat acțiunile făptuitorului.

Totodată, indică că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul și-a motivat contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, notează că instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, se reține că deși recurentul nu face referire la vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă din textul recursului rezultă că acesta invocă critici sub aspectele că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ce cad sub incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile specificate de recurent, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Prin urmare, în privința temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ce rezultă din textul cererii de recurs, sub aspectele menționate supra, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența temeiului invocat, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apel, fiind redată clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, soluția instanței nefiind afectată de o eroare de fapt sau de drept, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri ce ar determina necesitatea de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate de recurent.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel,

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului care consideră că probele cercetate nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că nu este demonstrată vinovăția inculpatului Boghean Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatările instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 111-120, vol. II)

În privința temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, sub aspectele menționate de recurent că nu au fost întrunite elementele infracțiunii și anume latura obiectivă, Colegiul penal stabilește că instanța de apel s-a expus argumentat în decizia instanței de apel asupra acestei chestiuni esențiale, și just a concluzionat în temeiul cumulului de probe verificat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, că în acțiunile inculpatului Boghean Ivan se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, iar instanța de recurs ordinar, pentru a evita repetări inutile și în virtutea corectitudinii motivării instanței de apel, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal cu referire la alegațiile recurentului că *„instanța de apel nu a ținut cont de principiul contradictorialității procesului penal și neîntemeiat a pronunțat o hotărâre de recunoaștere a vinovăției inculpatului*

bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia el fusese achitat, adică nu a rejudecat cauza în condițiile legii” atestă caracterul superficial și contradictoriu al argumentelor invocate în cererea de recurs ordinar, or în prezenta speță prin sentința primei instanțe, inculpatul Boghean Ivan a fost condamnat în baza art. 251 alin. (1) Cod penal, iar instanța de apel a menținut sentința de condamnare adoptată de prima instanță.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Boghean Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Boghean Ivan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată pe **26 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor